

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.344 van 8 maart 2012
in de zaak A. 200.369/VII-38.110.**

In zake : 1. Martin ZWAENEPOEL
 2. de BVBA DOKTERSPRAKTIJK MARTIN ZWAENEPOEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Vande Moortel
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Groot-Brittanniëlaan 12
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN
INVALIDITEITSVERZEKERING (RIZIV)

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 mei 2011, strekt tot de cassatie van de beslissing van de Nederlandstalige Kamer van Beroep, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV van 5 mei 2011 waarbij het hoger beroep tegen de beslissing van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV van 30 maart 2007, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing voor het overige wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 februari 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Vande Moortel, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en attaché Jonathan Owczarek, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Regelmatigheid van de rechtspleging

3. Het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State voorziet niet in de mogelijkheid om een laatste memorie in te dienen. De wetgever vereist immers dat de Raad van State uitspraak doet binnen een termijn van zes maanden. Het indienen en beoordelen van laatste memories is onverenigbaar met de vereiste snelle rechtsgang.

IV. Feiten

4.1. Omdat de eerste verzoeker, die huisarts is, zeer frequent de

nomenclatuurnummers 144012 (epidurale inspuiting) en 355493 (lumbale punctie) aanreken start de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle een onderzoek naar de realiteit en de conformiteit van die prestaties. De getuigschriften voor verstrekte hulp model C waarmee prestaties worden aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering worden door hemzelf ingevuld voor rekening van de tweede verzoekende partij.

4.2. Als gevolg van dit onderzoek wordt aan de eerste verzoeker, voor de periode van 1 september 2003 tot 30 november 2004, ten laste gelegd getuigschriften voor verstrekte hulp te hebben opgemaakt en uitgereikt voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van verstrekkingen die niet werden uitgevoerd, die niet overeenstemmen met de omschrijving gesteld in de nomenclatuur en/of voor verstrekkingen die niet overeenstemmen met de werkelijk verleende prestaties, terwijl de werkelijk verleende prestaties niet aanrekenbaar waren.

4.3. Op 30 maart 2007 verklaart het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle de ten laste gelegde feiten bewezen. Het Comité beslist dat de betrokkene bijgevolg, krachtens artikel 141, § 5, "laatste lid", van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (hierna : ZIV-wet) de waarde van de weerhouden ten onrechte aangerekende verstrekkingen, 18.724,31 euro, moet regulariseren en legt bovendien "gezien de in de nota Comité voornoemde antecedenten en de zwaarwichtigheid van de vastgestelde feiten", een bijkomende effectieve administratieve geldboete op van 30.719,99 euro, "nl. 200 % van € 5267,05 (tll. 1) + 150 % van 13.457,26 (tll. 2 en 3)".

4.4. De eerste verzoeker tekent tegen deze beslissing hoger beroep aan. De tweede verzoekende partij komt vrijwillig tussen in deze beroepsprocedure. Dit beroep wordt behandeld op de zitting van 14 februari 2011.

Op 5 mei 2011 neemt de Nederlandstalige Kamer van Beroep

ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV de thans bestreden beslissing, waarbij de beslissing van het Comité wordt bevestigd met dien verstande dat de tweede verzoekende partij, hoofdelijk aansprakelijk is voor de ten onrechte aangerekende prestaties voor een totaalbedrag van 18.724,31 euro en dat de bijkomende administratieve geldboete van 30.719,99 euro door appellant, thans de eerste verzoeker, dient te worden geregulariseerd.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de verzoekende partijen

5. In het eerste middel voeren de verzoekende partijen aan dat de bestreden beslissing is genomen met schending van artikel 112 van de wet van 13 december 2006 houdende diverse bepalingen betreffende gezondheid, juncto artikel 141, § 7, derde lid van de ZIV-wet, doordat hun vordering in ondergeschikte orde om de administratieve geldboete op te schorten wordt verworpen omdat het artikel waarop ze zich beroepen om opschorting te verkrijgen intussen werd opgeheven, "terwijl de oude wetgeving krachtens de overgangsbepaling van artikel 112 van de wet van 13 december 2006, zoals vervangen door artikel 261 van de wet van 27 december 2006, nog steeds van toepassing is wat betreft feiten van vóór 15 mei 2007".

Beoordeling

6. Blijkens de motivering van de bestreden beslissing wordt de eerste verzoeker om een dubbele reden de gunst van de opschorting van de administratieve geldboete ontzegd, enerzijds omdat de wetbepaling die daarin voorziet werd opgeheven, en anderzijds omdat "de appellant verschillende antecedenten in de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle kende

waarbij telkens verschillende inbreuken werden weerhouden".

De wettigheidskritiek van de eerste verzoekende partij, zoals aangevoerd in de ontvankelijke processtukken, betreft enkel het eerste motief. Zelfs indien deze kritiek gegrond zou zijn, dan vindt de weigering om de opschorting toe te staan nog voldoende steun in het tweede motief.

Het eerste middel kan dan ook niet tot cassatie van de bestreden beslissing leiden.

Tweede middel

Standpunt van de verzoekende partijen

7. In het tweede middel voeren de verzoekende partijen aan dat artikel 19, § 4, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamer van Beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV (hierna : koninklijk besluit van 9 mei 2008) is geschonden, doordat het proces-verbaal van de zitting van 28 maart 2011 niet de reden van vertraging van de uitspraak vermeldt en doordat uit de bestreden beslissing niet valt op te maken wanneer over de zaak werd beraadslaagd, noch wat de reden van vertraging was om een tweede zitting te organiseren teneinde een beslissing te nemen.

Beoordeling

8. Krachtens artikel 20, § 2, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, worden slechts toelaatbaar verklaard, de cassatieberoepen waarvan de middelen een schending van de wet of een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste aanvoeren, voor zover het erin aangevoerde middel niet kennelijk ongegrond is en die schending daadwerkelijk van die aard is dat ze tot cassatie van de bestreden

beslissing kan leiden en de strekking van de beslissing kan hebben beïnvloed. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat de beweerde onregelmatigheid de strekking van de bestreden jurisdictionele beslissing heeft beïnvloed.

Derde middel

Standpunt van de verzoekende partijen

9. Het derde middel steunt op de schending van artikel 19, § 6, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008, doordat "de bestreden beslissing geenszins gemotiveerd is wat betreft de 'hoofdelijkheid van de veroordeling tot terugbetaling tussen verzoeker en zijn BVBA'".

Beoordeling

10. In de syntheseconclusie aan de Kamer van Beroep wezen de huidige verzoekende partijen op artikel 164, tweede lid, van de ZIV-wet, in verband met de hoofdelijke aansprakelijkheid van de zorgverlener en de rechtspersoon voor de terugbetaling van ten onrechte aangerekende prestaties. In ondergeschikte orde vroegen zij een eventuele veroordeling overeenkomstig deze wetsbepaling ook uit te spreken ten aanzien van de BVBA Dokterspraktijk Martin Zwaenepoel.

De Kamer van Beroep is hierop ingegaan. In het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing wordt gesteld dat "de vrijwillig tussenkomende partij hoofdelijk aansprakelijk is met de appellant voor de ten onrechte aangerekende prestaties voor een totaal bedrag van € 18.724,31". Dit gedeelte van de bestreden beslissing strookt volledig met wat in de syntheseconclusie werd gevraagd. De verzoekende partijen tonen niet aan welk voordeel zij zouden kunnen verkrijgen bij het gegrond bevinden van het middel.

Het derde middel wordt niet aangenomen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin